590

1

Печатана!

С И Л Е Н В С В Е Т А

Шеста година
33 неделно утринно слово
5.IX.1937 г. Неделя, 5 ч.с.
Изгрев - София

Добрата Молитва.
Молитвата на Царството.
91 Псалом.
Духът Божи.

Ще ви прочета 65 глава от Исая от 16 стих до края. В начало бе Словото.

Голяма трудност в света е да задоволиш човека. Всички вие сте заангажирали с една много трудна задача. По-мъчно няма от да задоволиш себе си. Каквото и да направиш недоволството ще оъде там. Има едно същество вътре, което е недоволно. Ако имаш нови дрехи, доволен си донякъде, един ден ще видиш някой недостатък, ще станеш недоволен. Ако си малко дете до известна степен ще се радваш на майка си. Дойде един ден, недоволен си, защото си малко дете искаш да растеш. В началото си бил доволен, че майка ти те носи на ръце, след туй ти дотегнало да те носят на ъце, казваш сложи ме да ходя. След туй майката го сложи в количката и от там казва, извади ме навън, тук ми е неприятно.

Сега вярвам, туй което ви казвам, вие можете да го повторите. Държите някоя реч някъде казвате, че човек е същество, което не може да се задоволи. Въпросът не е да описваме в какво седи гладът. Запример един художник може на една картина да нарисува онзи страдащия, да тури ония черти на страдащия и тази картина да оъде великолепна, гениална и всички вестници всички хора да говорят за хубавият израз на скърбещият в картината. Но никой не би желал от вас да носи тия хубавите черти на скърбящият в картината. Казвам тогава този художник защо да нарисува тази скърбяща картина, понеже човек, който иска да се домогне до радоста, върви по пътя на скръбта. Идеалната скръб е един образ на идеалната радост, която отпосле ще дойде. Тая картина е точно противоложна. Съвремената фотография, когато снемате една картина, вие я снемате в обратна посока. По някой път туй наричат сянки на живота. И сянките на вещата са реални, но в тази реалност на сянките няма нищо съществено. Ти си жаден и гладен, ти виждаш в една картина, че изворът тече или на киното виждаш, че водата тече. Но не е една реалност, която може да те ползува, водата тече, но вода няма. Слънцето грее, но слънце няма. Хората се радват, ама радост я няма. Хората умират, смъртта я няма. Богатството е там, но златото го няма. Вие казвате реален свят. Има един реален свят. Има един реален свят, дето не съществува туй реалното. Вода искаш да пиеш, няма вода. Казвате някой път, дотегна ми да живея. Дотегнало ти е да живееш, защото ти си в тия живите картини, дето няма реалност в тях.

Тогава не може да си дадете отговор защо Господ създаде света така. Аз те питам ти защо взе билет и влезе в това представление, каква

беше причината която те накара да вземеш този билет и да влезеш тук на това представление. Този,който създаде този театър и концерт в сегашното положение, човекът иска да спечели пари ,жена има,деца има.Следователно, ще направи една залагалка,иска да искара 5-10 лева. Казва аз намерих много.Той с 5-10 пари нищо не може да направи.Най-малко 5-10 хиляди лева на една вечер като спечели ще каже;донякъде от всичкото туй представление, ако му са останали 5-10 хиляди лева,ще каже забавлението излезе сполучливо.

Вчера ми разправяше една млада сестра,едно доста духовито обяснение.В Евангелската църква винаги уверяват хората,че Христос ги люби,че ги насилва да се обърнат да се покаят.Те са свикнали да им се говори така. Ако някой така не им говори не им е неприятно. Например у бйлгарите има навик,като идеш на гости,казват,заповядайте не се срамувайте,заповядайте. Че веднаж,че два пъти,десет пъти ще го кажат.-Заповядайте,вземете си и най-после той ще каже,хайде за ваш хатър ще си взема няколко хапки.След туй като се разяде казва: уста ,.....- хайде сега да не казвам нататък,да не произнасям думата. Тези неща мимоходом ги казвам за украшение,за изяснение. Той ще си вземе,за да се отсрами. Но той се е наял хубаво,има нещо реално. Като се наяде,не мяза на такава картина,гдето само се гледано след като излезе казва: Благодаря,че ме каниха 10 пъти,ако беше останало на първата покана щях да остана гладен.В турците,обаче,обичаят е друг.Турчинът веднаж кани,ако са 10 15 души,казва им: Заповядайте -боюрум.След втори път буюрум няма. Всеки трябва да се намести да седне.Онзи,който чака втори път да го поканят,той ще остане гладен.Сега в природата понякой път има българско канене по 10 пъти,а някъде и на турско поканване само веднаж.Но някой път е хубаво и българското поканване-гладен човек няма да остане. На турското поканване само веднаж може да остане гладен. Българинът е практичен,веднаж,ако покане може да не е чул,ами втори път.И 10 пъти като те покане,все таки еднаж ще чуеш.Турчинът казва веднажзаповядайте, ако не е дочул. Сега вие всички сте българи,и по 10 пъти се каните.Намирате,че тази философия е по-практична.Защото случва се веднаж,ако те поканят да не чуеш:но 10 пъти като го поканят човек все ще чуе.

Например понякой вие питате защо човек трябва да пее.Направете тук един опит.Цялаж година да имате задача да пеете.Сутрин запей една песен-на обед друга- и вечер друга пеенене.Цяла година да пеете. Ако си сиромах,ако си болен,сутрин стани,изпей една песен.Ама не можеш да дигаш крака и ръката си,пей .Цяла година като пееше на болестта ще и дотегне, ще хукне да бяга,понеже,болестта иска абсолютно спокойствие,тя желае никой да не я безпокои,туй в съзерцание да оъде.Ако ти нарушиш туй разположение, тя казва,тук не се живее.Вие сега повикате един лекар.Съвременните лекари угаждат на болестите.Той ще дойде ще хване пулса полекичка,ще прочете колко пъти бие сърцето,после полекичка ще бутне окото,ще те накара да си изпъзиш езика.Окото ти е пожълтяло,затуй ти си болен.Какво показва жълтината.Че колкото човек да е користолюбив,показва се много щедър.Защото като

дойде жълтият цвят в окото,туй,което ти виждаш е туй,което ти дават.То дава само жълтият цвят,а другите 6 цвята ги задържа за себе си,значи на тебе дава един лев,а той задържа за себе си шест.Де е щедростта?- Окото трябва да бъде бяло.Бялото око показва,че всичко трябва да даше.,за да бъдеш здрав окото не трябва да бъде жълто.Трябва да възтановиш булият цвят в ума си.

После музиката се отличава по това,че тя всичко дава.Човек само пее и не очаква нищо. Той очаква благото от самата песен,която пее. Ти най-първо ако искаш едно богатство пей. Благото ще дойде.Благото е самата песен. Всички певци,които пеят с пари,всякога изгубват гласа си,нищо повече. От памти века така е било и за в бъдеще така ще бъде. Колко хора хубав глас имат и като спечелят много пари казват: Не трябва да пея. Всичката дарба престава.И за цигуларите е също. Един оратор говори,законът е пак същият. Дойде известно време,той изгуби своето красноречие. Там,дето влизат материалните блага,човек изгубва своята божествена дарба,която Бог му е дал. Бог не ти е дал езикът да печелиш пари с него. Парите трябва да дойдаткато сянка.,те отподиру трябва да дойдат,като пищимал. Че 20 пъти да ги отхвърлиш те пак да вървят след тебе.Ти не трябва да ги търсиш,те сами да те търсят. Ти като ги вземеш хвърляш ли,те пак да дойдат подир тебе. Аз веднаж гледах един господин носеше една катеричка.Вземе я от себе си.пусне я на земята и си тръгне. Тя се затича,покачи се по единият му крак,скрие се под палтото. Той я хване,хвърли я пак на земята,тя дойде по другият крак.Той все я хвърля и тя тича отподиру му и се качва по него. Казвам тази катерица едно време се е качвала по дърветата,сега се качва по краката на този човек.Тъй разсъждавам:защо ли се качва,тогава аз дадох един отговор. Желанията у човека са като тази катерица,ти го хвърлиш,то дойде по крака ти. Туй желание може като катерицата да дойде пак при тебе. Ти като го хвърлиш,то се затича подире ти по дясния ти крак,качи се на гърба ти.Ти го вземеш пак го хвърлиш някъде и то по левия ти крак се покатери нагоре. Сега за този,който носеше тази катеричка,има някаква връзка,пък и аз.който го видях, и между мене и него има връзка,тогава си казах: по-добре е той да носи катеричката,пък аз да разрешавам въпроса.Казваме защо да е така,така е по-добре,той да носи катеричката пък азда разсъждавам,защо тя се качва по гърба му. Понякой път вие мислите,защо се е случило с някой човек така,заради него трябва да се случи.И вие трябва да разрешите задачата. Вие сте свързани. Както тази катеричка се качва,ако остане в тази публика,тя не познава другиго,ако тя не се качи при него,нейната кожа ще хвръкне. Някоя котка може да я хване. Но щом се качи тази катеричка казва: Не може да ме пъдиш. Само при тебе може да живея,другояч тия хора не ги познавам. Сега вашите желания искат да живеят и те имат право. Ако вие носите тази катеричка,оставете да се качи на гърба ви.Ако сте от онези,които сте видяле катеричката,разрешете въпроса защо се качва.

Сега друг въпрос.Защо житното зърно пада в нивата?-Защото в нивата може да израстне.Ако вие го хвърлите някъде отвън,на някоя камениста

почва няма да израстне. Сега казвам, философия ви трябва, но трябва една нова философия. Писанието казва, че Бог създавал нови небеса и нова земя. Старата земя и старото небе какво са?- Старото небе и старатаземя са небе и земя на скръбта. Аз го тълкувам така, аз го виждам така. Новото небе и новата земя, това са небето и земята на радостта. Новото небе и новата земя, това са небето и земята на радостта. Казват туй старото няма да се промени и скръбта няма да се промени. Когато дойде божествената радост при новото нещо, няма да се прояви вече старата скръб. Тогава питате защо Бог създаде новото небе и новата земя. Защото ако не беше ги създал старото небе и старата земя не щяха да си идат. Щом старото небе и старата земя няма да си идат и скръбта няма да си иде. Да се радваме, че Бог е предвидял. Новото е което носи радостта. Старото, което си заминава, което си отива за нас е скръбта. Тогава ако вие искате да занесете с себе си скръбта?- Ако се подмладява вате, донасяте радостта. Това е правилният процес на живота. Всеки ден като станеш трябва да донесеш радостта с себе си, за да си иде скръбта. Затуй като станеш сутрин попей си. Затуй аз слушам, че пеете. Доколкото аз зная вие по три пъти на ден не пеете.

Една млада сестра ми каза, нямам вдъхновение да пея. Пък аз може да накарам всяка млада сестра да пее, може да п е как не. Я да и дам 10 английски лири, как ще пее, ще пее една песен, даже ако не знае да пее ще се научи. Златото ще даде настроение. Вземете в съображение: Златото представя сянката на живота. Носител е то. Проводник е. Хората се радват на златото, защото е проводник на живота. Затова златото е обичано. Златото е в земята, и е турено по единствената причина, за да може да функционира животът. Не само животът на хората, но животът на цялата природа минава и се трансформира. Аз считам златото носител на живота, а среброто е филтър на живота. Каквито утайки има, то филтрира. Сега някой може да кажете, дали това е така, Този въпрос аз го разрешавам лесно. Когато нямам никакво злато в себе си, не може да пея. Като туря една английска стерлинга в джоба си, мога да пея. Изваждам стерлигната, гласа го няма. Турям стерлингата, гласът дойде. Правя това веднаж, два пъти, това по казва, че между тази стерлинга и гласа има известно отношение, известна връзка. Аз правя сравнение. Казвам: гладен съм не може да пея. Щом като похапна малко. имам желание да пея. Това е опит. Първи път, втори път по правя и виждам, че между яденето и пеенето има връзка. Щом се наядеш можеш да пееш, щом си гладен не можеш да пееш. Няма я стерлингата. Какво значи англиаска стерлигна, в буквален смисъл. Храната е една необходимост, да дойде божественото благо, на мен, трябва да дойде хляба, трябва да дойде водата.

Ще ви разправя един анегдот за 12 души адепти, които се събрали на едно място, пък всеки трябвало да произведе нещо. Единията казва, аз научих едно нещо в живота и като кажа туй нещо става. Първият казва: жаден съм, веднага водата дошла, като произнесъл думата вода и тя дошла. Като казал хляб и хлябът дошъл. Та казвам вие научавате нещата само тогава, когато кажете вода

и водата дойде, вие тази дума сте я научили да я произнасяте. Идеш някъде при сухия извор и като кажеш жаден съм, ти си произнесъл думата и водата дойде. Писанието казва, че преди още човек да е поппросил, Бог ще му отговори на желанието. Понеже, жаждата това е един вътрешен процес да познаеш Бога. Аз не може да ви обяснявам думата познаване. Ако ви обясня какво значи познаване, вие ще се съблазните. Когато Христос казва: ако не пиете кръвта ми, и не ядете плътта ми, 70 души от Неговите ученици казаха: тежка е тази дума, този човек иска да ни направи човекоядци, като го изядем какво ще остане от Него. И вие се съблазнявате. Казвате, аз трябва да оъда доъор. Вие не знаете какво значи да бъдеш добъл. Като кажеш да бъдеш добър, доброто трябва да дойде. И целият свят трябва да стане доъър. Ако Бог е казал туй, веднага ще стане. Ако не е станало още не е казал. Ако Бог проговори, аз съм добър и целият свят ще стане доъър, понеже Господ не е казал, затова не е добър. Ако Господ за себе си каже, че е добър, той очаква и ние да кажем да произнесем. Някой път казваме Бог е благ, но сами не вярваме в това. Ти можеш да кажеш Господ на тебе ти дал, казваш благ е Господ, видиш някой човек умрял, тази работа не разриша съолазниш се, казваш, ако Господ оеше благ, този човек не трябваше да умре. Видиш някой човек богат - благ е Господ. Видиш друг сиромах - попаднеш в едно противоречие. Отде предполагате, че този човек е умрял? Какви са доказателствата, че е умрял човек. Ако водата е замръзнала и не тече, умряла ли е? Но тази вода умна е станала, казва, тази работа с течение няма да стане, за мен да остане. Затова вода спряла да тече вече. Тази вода обърнала поглед към себе си, тя иска да стане богата, замръзнала. Вие мислите само за себе си, замръзнал си. Та казвам понякой път вие казвате, че някой позамръзнал, тогава щом си замръзнал, обърнал си погледа към себе си. Ти казваш съж даване, с живеене за другите хора, не става, чакай да поживея и за себе си. Щом човек започне да живее за себе си, замръзва. Не е лошо да живееш заа себе си, но ако почнеш да живееш за себе си, ще замръзнеш, ако не искаш да замръзнеш, тогава трябва да живееш за другите. Сега има един по-дълбок смисъл - живеене за другите.

Един брат ми каза една философия: хората на Изгрева са толкоз положителни, че човек не може да живее тук, или трябва да ги слушаш какво трябват или трябва да оягаш. Всички са тъй настойчиви, че каквото кажат трябва да стане. Или трява да правиш каквото ти кажат или трябва да оягаш от Изгрева. Сега той имал известна идея, който е слаб, нека да дойде на Изгрева, да види доброто оlаго, а пък който е силен, нека дойде да опита силата си, на Изгрева. Когато слънцето изгрява, то е приятно. Когато дойде към обед стане силно това слънце, тогава ще опиташ твоята сила колко можеш да издържаш на неговата топлина. Ако можеш от сутрин до обед да издържаш, ти си здрав човек. Ако седиш половин един час на слънце и се скриеш в къщи, не си от здравите. Казвате, може да слънчасам. Щом дойде идеята в ума ти, че можеш да слънчасаш, ти не си здрав човек. Подир обед започва да намалява неговата светлина.

Казвам по две неща вие се изпитвате, изпитва се вашата любов, колко е силна. Ако прововядваш за Любовта и после гледаш, че кесията ти се

на Изгрева

изпразнила Кесията е празна, защо?- Ако в твоята кесия след като си извадил една монета и не са влязли две, любовта ти е слаба. Ако си казал три сладки думи и не са дошли 6 на мястото, твоята любов е слаба. Защото в света празна дума няма. Не да се създават картини такива да ни забавляват. Нас ни трябва един живот. Мене не ме интересуват другите хора, какво те създават, аз какво създавам. След като вляза в моята градината и като видя, че всичките цветя повяхнали, казвам жаден съм и нито кажа водата да потече. Аз като кажа жаден съм и всичките тия повяхнали цветове ще се изправят, водата ще дойде, само една дума като кажа, аз жаден съм и водата идва, казва полейте всичките тия, полейте всичките тия са жадни, те не знаят да правят погрешки, те не знаят да говорят, погрешката е моя, аз не дойдох по-рано, като ги видя, че са клюмнали, тъжни, скръбни, и аз като, веднага ще утоли жаждата на тия цветове, селд туй всички ще изправят нагоре новата философия е това, вие виждате някой човек, като цвят увяхнал, вие отивате да го питате защо е скръбен. Той казва, жаден съм.

Ако вие не може да носите скръбта на целия свят, вие не можете да носите и радостите на целия свят, законът е все същият. Ако вие не можете да обичате всички, вие никакво изкуство не можете да добиете. Под всички всякога подразбирам да обичаме Бога. Вси чко онова, което Бог е създал трябва да го обичаме. Една идея, която постоянно изучаваме, която може да залегне, казвате аз какво да обичам, всичко онова, което Бог е създал, трябва да обичаме, силата на човека седи в туй. Ще правите опити. Аз може да накарам от когото и да е от вас да се обичате, всички можем да накарам да се обичате, няма някой когото да не мога да накарам. Двама души от вас не може да се обичат, може да ги накарам да се обича. Няма да ги бия, нищо няма да им казвам, изваждам 25 лири стерлигни - и двамата са закъсали - давам парите на двамата, веднага ще се хванат братски, ще се прегърнат. 12 1/2 английски лири стерлинги, колко правят, я ги пресметнете. По същият начин Господ в света Господ в света действува. Казвате: виж Господ на тия грешните какви блага е дал. Бог примирява, на богатите дал пари да ги примири. Бог е дал е дал толкоз преизобилно, за да се отвори сърцето. Бог чрез благото на света, опрравя света, не чрез наказанието. То е метод. Господ на този лошия човек му дал деца, на една риба, която е жестока - по-жестоки същества от рибите няма, най-жестоките същества на земното кълбо са рибите, паякът е нищо спрямо рибите, те се гълтат на общо основание и затуй на тях на всяка риба Господ дава по 300 по 400 деца да има да раздават децата, рибата жертвува. Казва дай ми едно от своите деца, ще дойде и иска едно. Рибата като снесе яйцата си до годината едва ли остават две, три деца, всичко туй е изядено. Ще кажете защо е така. Тия жестоките риби ги учат на една мекота. Студенокръвни са те, в тях такава милост няма, вие не сте опитали устата на акулата. Колко моряци паднали в морето, падне този моряк, акулата нападне и отсече краката му като с хирургическо ножче, остане един труп без крака, тя хич не си поплува. казвам: смъртта сега е една акула, тя живее само в водата. Акулата извън водата е слаба. Докато си в водата и ръце и к

крака.Всичко може да иде.Ако искаш да се освободиш от нея,трябва да бъдеш сухо.

Та казвам:когато Писанието казва,че желанията са създали в човека всички нещастия,то е верно по отношение на акулата.В водата вътре,дето живеят желанията са риби.Те живеят в дотата. Не че е риба.В този смисъл една голяма черта има у рибите.Рибите всякога са чисти,няма по-чисти същества от рибите.Всякога гърбът е очистен,няма по-чисти от рибите и няма по-жестоки от рибите. То е привидно така.В рибите има нещо,което е жестоко.В рибите има нещо,което живее и което е чисто. Два живота едновременно вървят и в човека същото.Има един живот,ние живеем в света на Любовта.В нас има нещо,което на плътта. Има нещо,което е на духа.Духът това е чистотата.Плътта,това е нечистокостта.Казваме сега в новите небеса.Йоан казва,там видях,че нямало море и реки нямало.В новият порядък ние не искаме в водата да живеем,в водата живеят много лоши работи или другояче казано: един ден ще има един живот без желания.Ако вземете българската дума желание,защото човек,който желае нещо,в желанието му липсва нещо и на рибата и липсва,липсват и ръце и крака.Че една риба на пиано не може да свири една риба на състезание не може да иде.Та по-кой път аз виждам някой от вас,които сте тъжни,скръбни,казвам,това е в дата вътре,най-големите скърби са в водата.Разправяше ми един,когато се вил,казва мина ми целият живот като на едно кино.Всичко туй от детинството, подробности в малко време туй всичко ми мина през ума.Казвам си,къде отиам сега.По едно време видях,че се намерих някъде,па и радостта след като извадиха след като се събудих видях,че съм изоавен дойде ми такава радост, каквато никога не съм чувствувал.

Бог иска да има деца с весели сърца,помнете го това.Бог иска има деца с весели сърца.Когато Господ дойде при вас и види,че нямате весе сърце,казва,какво липсва на тия деца,какво ли липсва?- Липсва ви някоя паусово перо.Та този живот,който сега имате е емблем.Бъдещият живот,който дойде,ще бъде друг.Тази скръб,тия страдания,които сега ги носите са предстници на бъдещата радост,на бъдещото веселие,което ви очаква.Всеки който страдал има право да се радва.Всеки,който не е страдал,няма право да се радва.Ако не искаш да страдаш,не може да очакваш и в радостта. Ако приемеш да страдаш,ще станеш гражданин и в радостта.Както и да философствуваме,аз съм намерил друго разрешение,туй е новото учение.В това седи да примирим две противоположности в живота: да примирим смъртта с живота. Животът седи повече от смъртта,той е по-силен.И радостта е по-силна от скръбта. Туй,което е по-силно,то е реално.Любовта е по-силна от умраказата. Светлината а по-силна от тъмнинатанИ всичките добродетели са по силни. Та казвам на вас,дръжте с туй,което е по-силно.В света е силен само Бог.Той се нарича вселине,най-най-силните.Следователно,кагато искаме да разрешим всички мъчнотии,трябна да

потърсим Него "Потърсете ме в ден скръбен и аз ще ви помогна". Скръбта е ден", в който можете да познаете благостта на Бога. Там, дето никой не може да ви помогне, о върнете се към него. Ще имате една опитност, ще имате една радост, която никой не може да ви даде. Казва: създавам ново небе и нова земя. И всички, които са живяли в сегашните скърби, ще живеят в туй новото небе и новата земя, която е на радост и веселие.

Отче Наш.

ХРИСТОС Е ЧОВЕКЪТ НА ИЗОБИЛНАТА СИЛА.
ХРИСТОС Е ЧОВЕКЪТ НА ИЗОБИЛНАТА ВЯРА.
ХРИСТОС Е ЧОВЕКЪТ НА ИЗОБИЛНАТА ЛЮБОВ.